

לעוזרו, שנראה שהרי אין לו רשות לשבט להעביר את הדין מהעוולם.

ופחד של קטרוג הנשומות, בשרוטות לעלות למעלה כדי להראות לפני ובונם. וכן אנו מקדימים "ושומר אתה עמו ישראל לעדר אמן". פחד של כמה מזיקים וקטרוגים שנמצאים בלילה, ושלהם רשות להזיק למי שיוציא החוצה משער ביתו, וכן אנו מקדימים "ושמר צאתנו ובאנו".

ועל כל זה, מtopic פחד של זה אנו מפקידים הגופות, הרוחות והנשמות לפלכות העליונה, שששלتون הפל ביריה, ועל זה תפלה ערבית בכל לילה ולילה. עתה שקרבנות ומזבחות לא נמצאו, אנו עושים כל התקנים שאנו עושים על הסוד הזה.

בחוץ הלילה, בשמחתו רוחם אפון, מכחה בכל אותן מדורי הרוחות הרעות, וושאר אחד (שלע חלק את הצד الآخر, ונכנס ומשוטט למעלה ומטה, וכל אונן קביזות של מתחלים נכונות למקומן, ונשבר כחן ולא שולות. ואז הקדוש ברוך הוא נכנס להשתעשע עם הצדים

בגן עדן, והרי נתבאר.

בשכבה הבקר, אור הנור ששלט בלילה נגנו מלפני אור היום, ואז הבקר שולט, ומאבר שלטונו של הערב. (^{אי}) הבקר הזה הוא בקר של אור ראשון, הבקר הזה של משלים טוב לכל הульמים. ממש נזונים עליזים ותהוננים. זה משקה את הגן. וזה שמייקה של כל העולם. באן הסוד ליריעי מדין: מי שרוצה לאצת לדרכ, יקיים בנהה, וישגית בהתבוננות לפיה שעה לצד מורה, ווירהה במראה אותיות שפהות ברקיע, זו עולה זו יורחת, ואלה הם

זהא לית רשו לשפט לאברהם דינא מעלה. ובחר דקטרוגא דגשפתין, כד בעאן לסלקה לעילא, לאתחזאה קמי מאיריהון. ובגין כד אן מקדים, שומר את עמו ישראל לעדר אמרן. פחד דכמה מזיקין וקטרוגין דמשפחתי בלילה, ואית לוון רשו לנזקא, למאן דגפיק מטרע ביתיה לביר, ובגין כד אן מקדים, רשמור צאתנו ובואנו.

יעל כל דא, מגו דחילו דבל דא, אן מפקידין גופין רוחין ונשמותין, למלכיות עלה, די שילטני דכלא בידהא. ועל דא צלotta דערבית, בכל לילא ולילא. השטא דקרבגין ומדבחן לא אשתקחו, אן עבדינן כל תקוניין דאנן עבדין על רזא דנא. בפלנו לילא, פד רוח צפון אפר, בטש בכל אינון מדוריין דروحין בישין, ותבר חד (מנרא מקיפה) סטרא אחרא, ועאל ושות ליעילא ותפא, וכל אינון (דף ק"ל ע"ב) חבילי טהירין עילילין לדוכתייהו, ואתר חיליהו ולא שלטין. וכדין קדשא בריך הואuala לאשטעשא עם צדיקיא בגנטא דעדן, והא אמר.

בד אתי צפרא, נהודא דשרגא דשלטה בלילה, אtagניין מקמי נהודא דיממא, בדין בקר שלטה, ועתבר שילטני דערב, (יגיר) האי בקר, איהו בקר דור קדמיה, האי בקר, אשלים טיבו לעלמיין בלהו. מניה אתוינו עלאין ותפאין. האי אשקי לגנטא. האי איהו גטירו דבל עלמא. הכא רזא לידעו מדין, מאן דבעי למיפק לארכא, יקים בנגהא, ויינשכח באסתקלוותא לפום שעתא, לסטר מזרח, ויחמי כחיזו דאתוון דבטשי ברקיעא, דא סליק ודא נחית. ואליין אינון